

sådan, at de var meget kølige over for forslaget. SF og Enhedslisten – det var jo også dejligt at høre – vender forslaget ryggen. Det er så på grund af nogle andre ting, det må jeg erkende.

Men vi vil i hvert fald meget gerne arbejde videre med forslaget, når det kommer i Skat- teudvalget, og så har vi i Dansk Folkeparti, da det først skal træde i kraft fra den 1. juli 1997, et stille håb om, at vi kan få skruet det sådan sammen, at vi bruger de kommende måneder til at se, om vi kan få et helt andet forslag til at se dagens lys.

Det bliver spændende at se, om ministeren er bevægelig, som det hedder i fagsproget. Det plejer han at være, så hvorfor skulle han ikke også være det i den foreliggende sag? Vi går ind i udvalgsarbejdet med åbent sind.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til hr. Nødgaard, som netop har udtalt sig om den parlamentariske modtagelse af forslaget, vil jeg sige, at det nok er en noget fordrejet fremstilling af sagen. Jeg har ikke hørt substantielle indvendinger fra De Konservative. Jeg har heller ikke hørt det fra Venstre, men det er nok for meget at håbe på, at Venstre ligefrem skal gå ind og støtte det. Det vil jeg vende tilbage til.

Jeg vil kort sige, at ideen med forslaget er uden på nogen måde at foretage det, som Venstres ordfører har kaldt brandbeskatning, og uden på nogen måde at tjene penge på det at give nogle klare incitamenter til at være benzin- økonomisk og dermed bidrage til at nedsætte CO₂-udslip og andre typer af forurening og belastning af naturen, som er knyttet til biltransport.

Udgangspunktet er altså en erkendelse af, at bilen spiller en væsentlig rolle for den moderne transport. Det skal være sådan, at folk, der har brug for en bil, skal have mulighed for det, men deraf kan man jo ikke nødvendigvis slutte, at man behøver at køre i en meget miljøøkonomisk bil. Pointen er alene at give incitamenter til at købe og køre i en mere miljøvenlig bil. Det er alt, hvad der er i det her forslag.

Det er en meget fornuftig, stille og rolig omlægning. Det interessante er – det er især til Venstres ordfører – at den opfylder de kriterier, som ikke bare Venstre og De Konservative ved adskillige lejligheder har opstillet for miljøafgifter, men som også mange andre vil sige, er det rigtige ved miljøafgifter, nemlig punkt et: Ikke giver et nettoprovenu til statskassen, men alene en omfordeling. Og punkt to: Har en miljømæs-

sig rigtig indretning, som bidrager til at spare på ressourcerne og forbedre miljøet.

De betingelser er hundredere procent opfyldt med det her forslag, og derfor vil man også se Venstres ordfører vride og vende sig og bruge ord som brandbeskatning om forslaget, hvilket jeg synes er dybt usagligt. Hvis man analyserer hr. Løgstrup Madsens tale, er det et stort ideologisk, betonliberalistisk skoleridt, som intet har med denne lille beskedne, men dog helt rigtige omlægning af afgifterne at gøre.

Jeg har aldrig været ude for noget lignende, hvor vi skal høre om befolkningsvækst og alt muligt. Så kan man da foreslå at forbyde biler at køre med bremses, for så kan man jo komme befolkningsvæksten til livs på en elegant måde. Jeg synes, det er noget pjat, og jeg synes ikke, at Venstre på nogen måde har dokumenteret nogen som helst form for saglighed i denne her sammenhæng, for forslaget opfylder alle de betingelser.

Men jeg har hørt det så mange gange. Hver eneste gang vi diskuterer grønne afgifter, er det den samme melodi: Jah, Venstre er med på det generelle og det fornuftige – De Konservative kan vi også tage med i denne sammenhæng – nu skal vi have miljøvenlig adfærd, og det er udmærket at bruge grønne afgifter til sådan noget, de må bare ikke give flere penge i kassen, og de skal virke adfærdsregulerende. Så er vi med, men lige præcis det her forslag opfylder ikke betingelserne.

Og sådan er det hver eneste gang. Vil Venstre og De Konservative ikke bare en enkelt gang tilslutte sig et forslag, om ikke andet så for at demonstrere, at deres hovedregel om, at de synes, det er en god idé, også bliver fulgt bare en enkelt gang, så det hele ikke ender i den rene retorik?

Det her opfylder alle de betingelser, der er blevet fremsat af Venstre og De Konservative i den sammenhæng. Sådan er det.

Til hr. Nødgaard, som hæfter sig meget ved, at den højeste videnskab i dette samfund kommer fra automobilimportører. Det er automobilimportørerne, der er i stand til på et meget sagligt og uegennyttigt grundlag at gøre op, hvor meget provenueffekten vil være ved en hvilken som helst mere eller mindre kompliceret afgifts- omlægning. Det er jeg meget imponeret af.

Embedsmændene kaldes af hr. Løgstrup Madsen typer i et partsindlæg. Det er jo altid let at skælde embedsmændene ud, men det er altså sådan, at embedsmændene i Skatteministeriet